

Telegraful Român

Abonamentul:

Pe un an 32 coroane.
Pe șase luni 16 cor. — Pe trei luni 8 cor.

Correspondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», Strada Măcelarilor Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiilor, după învoială

Abonamentele și inserțiile
să se adreseze Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, Strada Măcelarilor Nr. 45.

Insemnări

Să se știe

Cândva pe plaiurile negrăit de frumoase ale mândrului Ardeal răsunau sunetele de goarnă chemând la arme vitejia românească. Erau sunete înfiorătoare din goarna dușmanului de veacuri. Și totuși românii ardeleni cu temelul pornirilor și îndemmurilor hărăzite de strămoși, în măgulitoarea credință, că vor lupta umăr la umăr cu frații lor din România liberă, au ascultat cu însuflețire această chemare. Vitejia străbună a strălucit pe toate câmpurile de luptă. Ungurii au speculat aptitudinile acestea luminoase, aruncând în cele mai crâncene încleștări dușmane vitezele cete ardelenesti. Intregă lumea a răsunat de măreția faptelor de arme săvârșite de acești eroi, laurii cărora ungerii cu obrăznicie și-le revendicau pe seama lor. Josnicul suflet ungeresc, genună de uneltiri și intrigi deavolești cu minciuna-i milenară a ispitit o lume întreagă să creadă că biruințele își au temeiurile în virtutea ostășească ungurească, trâmbițând în lumea toată faptele de vitejie românească ca ale lui. Da, nici nu puteți face altfel, neblesnici «tigri» ai Europei. Nu v'ați desmînțit firea, ci târându-vă asemenea pisicii ați pândit prada peste care v'ați aruncat în clipa de prilej. Lași, n'ați îndrăznit nici-când să atacați în față. Iar când «sfânta dreptate» e în drum să vă aplice pedeapsa meritată, vă târâți în țărână, vă bocîți și cerșiți mila tuturor străinilor, pentruca mâne se vă faceți iarăși stăpâni și vrăjitori de păcate și fărâdelegi.

Zadarnic vă e bocetul și surdă vă e ruga de milă. Blăstămul miilor de victime nevinovate ale barbariei voastre o să vă urmărească și dincolo de moarte. O mie de ani v'ați hrănit viața cu minciuni în afară și cu lanțurile tiraniei înlăuntru, legându-vă în nebună nădejde că Dumnezeuul răsplătirii drepte e mort.

Dar iată Domnul dreptății vine cu multă mărire și în față lui vă topiți ca ceara în fața focului. Cu banii lui Iuda zadarnic veți încerca să cumpărați suflete. Dar să știți, că toată lumea vă cunoaște și cu oroare neamurile libertății și ale dreptății își în torc fața de cătră voi.

Astăzi frația de arme poruncită de fire, poruncită de sânge și de Dumnezeu s'a înfăptuit. Sângele vărsat la Mărășești și pe plaiurile Moldovei, a fost sfântul botez al acestei înfrățiri. Arcașii bătrânului Mircea, plăeșii marelui Ștefan s'au unit pentru vecie cu mândrii nepoți ai lui Horia și Avram Iancu. Și această unire nu o va putea desface nici o putere pământească și nici deavolească. Aceasta să o știți. Să știți că sântem tari și neînvinși în unirea noastră și nu vom îngădui ca prin uneltiri să ni se răpească nici o urmă din pământul strămoșesc.

Un dorobanț.

Banchetul dela Casinul ofițerilor

În cinstea ofițerilor români din Transilvania și părțile marginase, comandamentul militar român de sub conducerea viteazului general Moșoiu a dat Sâmbăta o mare masă la Casinul ofițerilor, urmărindu-se scopul ca ofițerii ardeleni să se cunoască cu ofițerii frați din armata română.

Au luat parte peste 200 persoane. Corpul ofițerilor ardeleni din Regm. Avram Iancu a fost bine reprezentat. Am observat printre fruntași pe colonelul Bordan, maiorul Ovid Cernea, maiorul Muțiu Traian, medicul Dr. Nistor, confesorul batalionului vicarul Iacob Popa și Dr. Onisifor Ghibu, care a sosit Vineri din București împreună cu delegații Consiliului dirigent român.

În fruntea mesei a ocupat loc premierul Dr. Iuliu Maniu, având la dreapta pe generalul baron Boeriu și pe generalul Panaitescu, iar la stânga pe generalul Dabija și Dr. A. Vaida. În față se afla generalul Moșoiu cu Andrei Bârsan la dreapta și Dr. Ștefan C. Pop la stânga.

În cursul mesei cel dintâi pahar se golește în sănătatea marelui Rege al tuturor Românilor, a Regelui Ferdinand. Închină Maniu grăind:

Vremile acestea de înălțare, de înfăptuire a idealurilor nu sânt răsplata numai a suferințelor și prigonirilor, ci mai ales a vitejiei și vredniciei neamului românesc. Dar orăc de vrednic ar fi un popor, fără conducător vrednic nu poate afla drum și punte spre liman. Și noi, neamul românesc, avem un vrednic conducător. Pe cel mai vrednic dintre regi. Mulțămîta Maiestății Sale, marelui Rege Ferdinand, care cu inimă și suflet românesc a priceput porunca și chemarea vremii, am ajuns sfânta zi a împlinirii visurilor de veacuri. M. Sa Regele Ferdinand a fost care în învâlmășeala uriașă a neamurilor a înțeles unde trebuie condusă armata sa glorioasă și prin ea întreaga națiune română.

Astăzi când salutăm cu dragoste armata română de ocrotire, gândul nostru zboară cu toată încrederea către marele ei Căpitan. Modul cum a știut să aple în clipele cele mai grele și mai hotărâtoare calea dreaptă și izbăvitoare, ne ofere cele mai puternice garanții că, insuflat de aceeași dragoste și luminat de aceeași înțelepciune, ne va călăuzi și în viitor la fericirea și înălțarea neamului românesc. Golește paharul pentru sănătatea și glorioasa stăpânire a celui mai mare Rege, Regele Ferdinand, al tuturor Românilor.

Viteazul general Moșoiu răspunde glăsuind:

E negrăit de mare sărbătoare pentru noi când ofițerii români se înfrățesc pentru totdeauna. Neîndurata

fatalitate a voit ca ofițerii ardeleni, acești fii valoroși ai neamului, să lupte pentru o cauză, pentru țeluri străine, chiar dușmane neamului. Și vitejia strămoșească cu toate acestea a dat strălucitoare probe de puterea și destoinicia neamului românesc. Faptul acesta ne însuflă credință tare și ne întărește și luminează convingerea că aceia cari ieri au luptat cu atâta vitejie pentru cauze străine, mâne vor face cu cinste parte din glorioasa armată română. Declar că sânt împuniteric să vă asigur că Maiestatea Sa, marele nostru Rege are toată simțutudinea față de D-Voastră, garantându-Vă toate drepturile și așteptările morale și materiale. Golește paharul pentru ofițerii români până ieri în slujbă străină, cari însă mâne vor îmbogăți rândurile armatei române cu valoroși și puternici factori.

Ministrul de războiu Dr. St. C. Pop toastează pentru glorioasa Franța, ocrotitoarea noastră amică. Năvala teutoană asupra frumoaselor grădini ale Franței ni-a umplut inima de chinătoare durere. Și când dușmanii noștri strigau în lumea mare: căderea apropiată a Parisului, noi cu tremur în suflet ne rugam lui Dumnezeu ca România liberă să sară în ajutorul sorei strămtorate. Și România și-a înțeles sfânta îndatorire să-și înscrie cu sângele drepturile nu numai la moșia strămoșească, ci și la civilizațiune. Intrarea României în război a salvat Verdunul și Franța, a ușorat în măsura hotărâtoare soarta antantei. Adeverat armata română și pământul românesc a trebuit să îndure invazia barbară. Armata a fost vândută, dar nu învinsă. (Așa-e!)

Astăzi toate neamurile fruntașe ale lumii îmbrățișează cu dragoste cauza românească și se identifică cu aspirațiile noastre. Aduce omagii puternicilor aliați și indeosebi Franței, armatei glorioase franceze, lui Poincaré Clemenceau, în sănătatea cărora golește paharul.

Generalul Baron Boeriu exprimă mulțumita sa adâncă ilustrului și viteazului general Moșoiu pentru vorbele măgulitoare spuse la adresa ofițerilor ardeleni și declară că glasul simțămintelor pentru România Mare află puternic răsunet și inima tuturor ofițerilor ardeleni Închină pentru armata română și pentru viteazul și ilustrul general Moșoiu.

Generalul Moșoiu mulțumește Baronului Boier, prin care a fost recunoscută din partea s'răinului stăpânitor, cinstea și vitejia neamului românesc de pe aceste plaiuri.

Ministrul de agricultură Dr. V. Bontescu închină întru sănătatea îngerului, Regina Maria, grăind: A fost culmea tragicului omenesc, că simțeam în noi pornirea de strămoșească vitejie și totuși ne războiam pentru stăpâni cari nu sânt vrednici de credință și vitejia noastră, de aceea mulți au trecut dincolo de granițele viclene să

lupte pentru unitatea Românilor rămânând ca noi cei legați de glie să facem munca robilor de galere.

Astăzi după 4 ani de sudorile agoniei de sânge, când ni se deschid largi porțile libertății și ale dreptății, ne aducem cu evlavie și admirație aminte de mamele, soțiile, surorile și miresele, cari vegheau cu inimă îndurerată clipa de nenoroc, vestea de desnădejde. Suferința lor a fost nemărginită. Ridică paharul pentru mama iubitoare a tuturor Românilor, care simțea adânc toată durerea femeii române și care a fost și este marea mângâitoare a inimilor noastre. —

În cursul mesei a concertat frumos fanfara militară.

Berthelot la noi

Viteazul general francez Berthelot, comandantul oștirilor Înțelegerii de peste Dunăre, sosește însoțit de statul său major, în Sibiu Miercuri, în 1 Ianuarie n., la ora 19 (7 seara). Se oprește în oraș 24 de ore.

Vineri, în 3 Ianuarie n., la ora 8 va fi în Brașov. Oprește 4 ore. În aceeași zi, la ora 20 sosește în București.

Ilustrul oaspe Berthelot are să fie întimpinat la noi cu cinstea cuvenită marelui bărbat și credinciosului prieten al neamului românesc. Toți românii de inimă, intelectuali și popor, aflători cu așezările lor în cursul drumului de fer să iasă în haine de sărbătoare la gări, întru întimpinarea ocrotitorului nostru.

Berthelot în Arad

— Sălbătăciile maghiarilor —

Martori oculari, sosiți din Arad, descriu în următorul chip vărsarea de sânge, ce s'a petrecut acolo:

Generalul Berthelot a sosit Sâmbătă noaptea la Arad și a petrecut noaptea în vagonul său.

Dimineața la orele 8½ poporul român, adunat pentru primire, a eșit la gară spre întimpinarea generalului. A vorbit primarul orașului, episcopul Papp și avocatul român Marșeu.

Pe urmă generalul Berthelot a plecat spre Crucea albă, urmat de mulțimea românească. În vreme ce generalul a descins la hotel, publicul românesc a rămas în piața din față, unde s'a prins în horă. Dădată apare o ceată de unguri, în frunte cu un steag și se postează în imediata apropiere a publicului românesc.

Se vede că aveau intențiunea să provoace cu orice preț scandal. Prin sbierete continue și prin insulte aruncate în față românilor, ei reușiră să producă gâlceavă. Stegarul lor voia să lovească în mulțime cu steagul. Mai multe pușcături fură trase din partea lor. Mulțimea românească neînarmată încercă să se refugieze în

oate părțile. Dar de pretutindeni se iviră ungrilor înarmați cu puști și mitraliere, atacând pe români. Măcelul luă proporții îngrozitoare.

Numărul morților și al răniților nu se poate constata exact până acum.

Banțele înarmate apoi au luat la goană pe fruntașii români, strigând că trebuie scoși și împușcați.

Cum a fost pusă la cale mișelia aceasta, o va dovedi cercetarea ce se va porni.

În Sibiu se cunosc precis autorii măcelului, cari au voit să dea o probă vădită despre ferocitatea lor asiatică în fața generalului francez Berthelot.

Inchinarea Sibiului

în fața marelui fiu al Ardealului,
Generalului Moșoiu

(Fine)

Izraeliții vorbesc nemtește declarând că israeliții sunt pretutindenea supuși credincioși ai țării care-i ocrotește. Incheind oratorul tot conaționalii lui erump într'un puternic: *Trăiască!* Li se asigură siguranța persoanei, avutului și libertatea confesiunii. Poporul român iubește libertatea și toleranța și le respectă pe întreaga linie.

Urmează Consiliul național român din orașul și județul Sibiu în frunte cu președintele *Andrei Bărsan* care l salută și în numele «Asociațiunii». Arătând împrejurările între cari s'a înfiripat consiliile naționale și scopul ce-l urmăresc, roagă pe marele general să binevoiască a lua dispozițiile de lipsă pentru ca gardele naționale să fie înlocuite prin o jandarmărie rurală. Privitor la «Asociație» arată nevoile cu cari a trebuit să lupte, prapăștiile ce o păsteau în drum din partea politicii de opresiune care o amenință cu desființare. Astăzi «Asociațiunea» care a lucrat pentru răspândirea luminei în poporul român din Ardeal va lucra cu puteri înmiite pentru popularizarea științelor pe întregul teritoriu al României Mari. În legătură cu acestea, Dr. Rusu, președintele casinului român salutând pe marele general roagă să i se acorde din partea ofițerilor români tot sprijinul, înscriindu-se camembri la casinul român.

Mulțumindu-le generalul le răspunde: Recunosc cu mulțumită serviciile ce au adus cauzei române consiliile naționale și vă promit că voi stărui ca să reformez gardele potrivit trebuințelor înalte ale neamului și idealului ce să înfăptuește.

Față cu «Asociațiunea», farul acesta strălucitor de cultură românească, încă exprim cea mai adâncă admirație, îndeosebi față de conducătorul ei care a știut o apăra cu dibăcie împotriva vârteturilor și prapăștiilor pricinuite de urgisita politică intolerantă. — Ca semn al admirației sale roagă să fie primit în șirul membrilor fondatori cu taxă. — Iar d-lui Dr. Rusu li dă asigurarea că va stărui în sprijinirea casinului, care și el a contribuit la dezvoltarea neamului.

Județul Sibiu e reprezentat prin o seamă de funcționari dela prefectură în frunte cu subprefectul *Schöpp*. Acesta vorbește cuviincios și cu respect românește, ceea ce face bună impresie. Primăria orașului depune omagiile prin primarul *Goritz*. Tuturor funcționarilor le mulțumeste și-i roagă să muncească cu hărnicie și conștiință pentru binele și prosperarea populației. Fiecare va rămânea în postul ce-l ocupă, până ce va munci cinstit și nu va fi ispitit să tenteze la armată, statul și idealul neamului românesc.

Se prezintă Reuniunea meseriașilor români sub conducerea președintelui Vic. Tordășianu, care rostește următoarele:

Domnule General!

Mica dar voinică ceată, grupată sub steagul mândru al «Reuniunii sodalilor români din Sibiu», care, în luptă cu mari neajunsuri, a muncit din greu pentru crearea, înmulețirea și înflorirea clasei noastre de mijloc, din care să se recruteze meseriașii României Mari, își închină drapelul în fața glorioasei armate a Majestății Sale Regelui Ferdinand.

Această societate, timp de aproape un pătrar de veac a purtat cu credință, ca semn distinctiv național, culoarea galbină din frumosul nostru tricolor.

Volnicia dușmanului a umilit și sfărțit tricolorul, iar frații noștri din Munte-

nia și Moldova înțelegând suferințele noastre, au despărțit culorile și ni-au lăsat nouă celor din Ardeal culoarea galbină, ca să fim încredințați, că viitorul ne surid. Ei au dus culoarea roșie și albastră, dragostea și nădejdea noastră, ca să ni le păstreze până la sosirea ceasului mântuirii.

Suferințele noastre au ajuns culmea, când barbaria tiranului, în luptele din Carpați a aruncat în foc pe oștenii noștri contra fraților. Sângele vărsat în munții, cari despărțeau pe maică de copii, a fost jertfa între cei de un sânge și de o lege. Sângele scum al eroilor noștri și lacrimile ferbinți, a celor rămași în necaz și durere, au tăiat drumurile, pe cari Voi ați grăbit în mijlocul nostru ca să desrobiiți și să mântuiți.

Acum când prăznuim sărbătoarea mântuirii meseriașii români, prin graiul meu, fac mărturisirea solemnă, că vor munci cu dragoste pentru închegarea clasei de jos cu cea de sus, ca cetatea poporului românesc să fie de-apururea una și nenvinsă, pe care mândrul nostru tricolor să fâlfoie neștirbit spre faia și mărirea noastră a tuturor.

*Trăiască Majestatea Sa Regele și în-
treagă casa domnitoare!*

Trăiască armata!

*Trăiască fala noastră, Generalul
Moșoiu!*

Trăiască România Mare!

Generalul vestit în războie știe aprefia în cuvinte alese munca și rolul meseriașului român și admiră atitudinea acestei corporații care a lucrat atât de conștient pentru formarea clasei de mijloc și pentru apărarea sufletului ei românesc. «Salutul D-Voastră mi-e cu atât mai scump intru cât vine dela meseriașul și lucrătorul român, pe care-l așteaptă în România Mare mari și sfinte îndatoriri, dar și fericire și mulțumire».

Reuniunea de agricultură și tovarășie, băncile rurale «Frățietatea» asemenea își depun omagiile, apoi șeful gării și prefectul, comesul săsesc *Walbaum*, care își exprimă respectul în grai românesc precum și nădejdea că vor lucra în bună înțelegere. I se mulțumește pentru atenție și nădejdea ce nutrește.

Școala superioară de fete a «Asociației» își trimite omagiile prin corpul profesoral în numele căruia vorbește directorul *Dr. V. Bologa* următoarele:

Domnule General!

Am onoare, să prezint membrii corpului profesoral dela școala superioară de fete cu internat a «Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român.

Sânț 33 de ani de când s'a înființat această școală prin cei dintâi fruntași ai poporului român din Transilvania și Ungaria: *G. Barițiu, Baron Ursu, Țipariu* ș.a.

Candela aprinsă atunci în sanctuarul acestei școli, nu numai a licărât după vremuri, ci a luminat și a încălzit intensiv sufletele tinerelor noastre generațiuni pentru cultul limbii române, pentru științe și pentru idealul nostru național. Astfel a contribuit la frumosul seceriș, ce D-Voastră l-ați încoronat cu mână tare și cu braț înalt, ca să ne bucurăm împreună.

Vă urăm deci din inimă bună venise și Vă asigurăm, că vom lucra împreună și mai departe pentru desăvârșirea operei mărețe, care astăzi se exprimă în cuvintele: *Trăiască România Mare! Trăiască Regele ei Iubit! Trăiască scutul ei apărător: Armata Română!*

Institutul «*Albina*» își exprimă omagiile prin președintele său *Dr. I. Beu*. Se răspunde în cuvinte înțelepte asigurând institutul de tot sprijinul de care s'a făcut vrednic.

Șirul delegațiilor de închinare îl încheie Reuniunea femeilor române din Sibiu, prezidenta căreia doamna *Catinca Bărsan*, arată în frumoase cuvinte luptele femeii române pentru păstrarea neprihănită a inimii românești, suferințele ce a trebuit să îndure din pricina graniței meșteșug te ale dușmanului, granițe cărora s'arosele de lacrimi ale femeii române le-a spălat și săpat temelile.

Vădit mișcat generalul Moșoiu mulțumeste femeii române, care ca o vestală neadormită a susținut și nutrit focul iubirii de neam și mai ales aici în Sibiu de unde s'a răspândit atata lumină redeșteptătoare. Meritul femeilor e veșnic și le asigură pentru totdeauna recunoștința neamului.

În chipul acesta frumos poporația Sibiului s'a închinat marelui fiu al Ardealului și armatei glorioase a Regelui tuturor Românilor, Ferdinand I.

AVIZ

Invățătorii gr. or. români din arhidieceza Transilvaniei, cari au primit subvenții din vistieria statului maghiar sânt invitați ca în interesul lor propriu să anunțe până în 2/15 Ianuarie 1919 la subscrisul *toate restanțele de salariu, de ajutor de război, adaus familiar și ajutor pentru îmbrăcăminte*, indicând precis timpul de când datează restanțele. Asemenea și învățătorii cărora din cauze politice li-a fost sistată subvenția să binevoiască a-mi anunța sumele sistate, cari în baza legii li se cuvin.

Sibiu, la 17 Decembrie 1918.

Dr. Nicolae Regman,
revizor școlar.

Conduct etnografic

Cu prilejul venirii marelui prieten al Românilor, generalului francez *Berthelot*, la Sibiu, se va întocmi, *Joi în 2 Ianuarie n. 1919 (20 Decembrie v. 1918)*, un conduct etnografic, la care vor lua parte grupe de bărbați și femei din diferitele comune din comitatul Sibiului, precum și din părțile învecinate.

Cei-ce doresc a lua parte la conduct, să vie îmbrăcați în portul original, nefalsificat românesc, din comună. Fiecare grupă va veni cu steagul său și cu o tablă cu numele comunei. Diferitele grupe se vor întruni *Joi dimineața, cel mai târziu la orele 9 a. m., în Piața gării din Sibiu*, unde vor fi pornite și puse în ordine de o comisiune a comitetului aranjator.

Pentru participanții (dar numai membrii grupurilor) din locuri mai depărtate se vor întocmi două trenuri speciale, dintre care unul va porni dela *Vințul de jos* la orele 3 dimineața, iar al doilea dela *Făgăraș* la orele 4 a. m.

Membrii grupelor vor avea să se legitimizeze cu adeverințe date de conducătorii lor.

Seara cele două trenuri vor face înapoi drumul la *Vinț* și la *Făgăraș*.

Știrile zilei

Jăluiri. Din părțile bănațene, unde se află oștirea sârbească, primim jăluiri dela abonați că nu li se înmânează ziarele românești. — De altă parte poșta nu ne aduce nici nouă ziare românești din Caransebeș și Lugoj. Comandanții sârbi aspiră la reputația maghiarilor în ale libertății?

Nu se mai învață ungurește. În toate școlile secundare din fosta *Croație* și *Slavonie*, — în urma unei ordonanțe date de guvernul iugoslav, — s'a înălțat ca desăvârșire învățământul limbii maghiare. În locul ei s'a introdus limba franceză, — din care fără îndoială, tinerimea va profita cevaș mai multșor. *Vivat sequens!*

† Nicolae Bărsan, preot ortodox român în Bucium Izbita (tractul Abrudului) după lungi și grele suferințe, împărțit cu sf. Taine, Sâmbătă în 21 Dec. 1918 la 8 ore dimineața a încetat din viață în etate de 75 ani, și în 50-lea an al căsătoriei și preoției. Rămășițele lui pământești s'au depus la veșnică odihnă Luni în 23 Dec. 1918 la ora 1 p. m. în cimiterul bisericii ort. rom. din Bucium Izbita. Fie-i țărâna ușoară și memoria binecuvântată!

Ce plătesc promisiunile maghiare? Cu raport la episcopia dela Hajdudorog, se știe că Roma a obligat guvernul unguresc să înlătore fără amânare limba liturgică maghiară, și că de aici încolo nici să nu se mai vorbească de liturgica maghiară în bisericile ce se țin de Roma. — La această hotărâre, dl *Szabó Jenő*, persoană bine știută în cercuri bisericesti, scrie în *Budapesti Hirlap* (din 27 Dec.) un articol, în care îl scapă gura, zicând că declarația

dela Roma nu este obligatorie pentru nici o parte. *căci s'a adus de silă* (kényszerhelyzetben). — Eată, acesta este răspunsul comod al ungrilor la orice promisiune ar face nemaghiarilor în zilele de astăzi!

† Petru Dancăș, oficiant de poștă în Rășinari, după lungi și grele suferințe, împărțit cu Sfintele taine, a adormit în Domnul Miercuri, în 12 Decembrie v. în floarea vieții, de 37 ani. Rămășițele pământești ale decedatului s'au așezat spre veșnică odihnă Sâmbătă, în 15 Decembrie v. la ora 1 d. a. în cimiterul ort. român din Rășinari. Odihnească în pace!

Donatlune. Ni se scrie: Pătrunsă de evenimentele zilelor de mari prefaceri, evlavioasa creștină *Maria Sas* mărit. Moldovan din loc, ca prinos de recunoștință preabunului Dumnezeu că a învrednicit-o a ajunge ziua măreață a biruinței, a împliniri visului nostru secular, și conștie și de adevărul, că țaria și viitorul unui neam e asigurat numai prin cultură cu adevărat creștinească, în nemărginita ei iubire de neam și lege a donat sfinte noastre biserici ortodoxe române din comuna Iacobi, protop. Agniet, suma de 2000 (*două mii*) coroane pentru scopuri culturale.

Dumnezeu să-i primească jertfa, respălându-i din darurile Sale cele cerești.

Valer Cosma, paroh.

Pentru copiii legionarului român. La fondul acesta de ajutorare, înființat de d-l *Z. Dobrotă* din Șeica mare, au mai dat:

1. Căpitanul *David Mohan*. Cor. 20.—
2. Căpitanul *Coriolan Ștefan*. „ 18.—
3. Parohul *Remus Perian* din Mircovăț. „ 20.—
4. Emilian *Cioran* paroh în Rășinari și soția sa *Elvira* în memoria † paroh *Mihail Ganea* din Veneția inf. „ 10.—
5. Locotenentul *Victor Jurca*. „ 10.—
6. Preotul militar *Vasile Debu*. „ 10.—

Sau în total K 88.—

Contribuirile de până aici Cor. 1378.—

Bravi români! Dăruiți din avutul vostru pentru copiii legionarului român. Daruri primește exactorul consistorial *Victor Tordășianu*.

Teatre în Sibiu

Cinematograful Orașului. Piața Hermann. Directoară: D-na M. Scholtess.

Marți și Mercuri: *Calea vieții*, dramă în 3 acte. Primul rol: *Henry Porten*. O comedie în 3 acte: *In fine singuri*, cu *Lizzi Nebuska*.

Joi, Vineri, Sâmbătă: *Bestia în om*, dramă în 4 acte. *Dansatoarea în val*, comedie în 4 acte.

Inceputul la: ora 7 seara.

Cinematograful Apollo. Strada Schevis. Directoară: Dna Emil Toth.

Marți și Miercuri: *Dr. Gar el Hama*, film Nordisk.

Inceputul la: ora 7 seara.

Convocare

Ampliații administrativi (comitatensii și comunați) români de pe teritoriul celor 26 comitate, cari cad sub imperiul Consiliului dirigent român din Sibiu, sunt invitați prin acesta la

congresul,

care se va ținea în 12 Ianuarie 1919 st. n. la orele 10 a. m. în sala de sedințe a comitatului Sibiu cu următorul

Program:

1. Discușiune asupra introducerii administrației românești.
2. Inființarea Reuniunii ampliațiilor administrativi români.
3. Eventual alte propuneri.

Domnii participanți sunt rugați a se anunța până în 9 Ianuarie 1919 n. la președintele comitetului aranjator, domnul *Ioan Henteș*, vicepreședintele sedriei orfanale comitatense din Sibiu.

Eventuale lucrări pentru congres sunt a se prezenta cel mai târziu cu ocaziunea sării de cunoștință.

Sibiu, la 25 Decembrie 1918.

Comitetul aranjator.